NÕUKOGU OTSUS (ÜVJP) 2021/1694,

21. september 2021,

millega toetatakse ülemääraseid kahjustusi tekitavate või valimatu toimega tavarelvade kasutamise keelustamist ja piiramist käsitleva konventsiooni ülemaailmset kohaldamist, rakendamist ja tugevdamist

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 28 lõiget 1 ja artikli 31 lõiget 1,

võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) 2016. aastal vastu võetud Euroopa Liidu üldises välis- ja julgeolekupoliitika strateegias (edaspidi „ELi üldine strateegia“) rõhutatakse, et liit suurendab oma panust kollektiivsesse julgeolekusse.

(2) ELi üldises strateegias märgitakse, et liit toetab kindlalt mitmepoolsete desarmeerimise, massihävitusrelvade leviku tõkestamise ja relvastuskontrolli lepingute ja režiimide ülemaailmset kohaldamist, täielikku rakendamist ja jõustamist.

(3) Üks selline õigusakt, nimelt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ülemääraseid kahjustusi tekitavate või valimatu toimega tavarelvade kasutamise keelustamist ja piiramist käsitlev konventsioon (edaspidi „konventsioon“), reguleerib relvastatud konfliktides teatavate tavarelvade kasutamist, mida peetakse võitlejatele ülemääraste kannatuste või tsiviilelanikkonnale ülemäärase kahju põhjustajaks.

(4) Liit soovib aidata kaasa konventsiooni ülemaailmsele kohaldamisele, rakendamisele ja tugevdamisele, et konventsioon jääks mitmepoolse desarmeerimise, massihävitusrelvade leviku tõkestamise ja relvastuskontrolli süsteemi tugevaks ja tõhusaks osaks.

(5) Konventsiooni kuuendal läbivaatamiskonverentsil, mis on kavandatud 2021. aasta detsembriks, määratakse kindlaks konventsiooni prioriteedid järgmiseks paariks aastaks ning nende prioriteetide elluviimise strateegiad ja mehhanismid.

(6) Liit soovib aidata kaasa konventsiooni kuuenda läbivaatamiskonverentsi soovituste ja otsuste tõhusale rakendamisele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liit toetab järgmisi projekte:

1) konventsiooni kuuenda läbivaatamiskonverentsi ettevalmistamine ja järelmeetmed;

2) konventsiooni ülemaailmse kohaldamise toetamine;

3) arutelude hõlbustamine konventsiooniga seotud alauuritud, esilekerkivate ja valdkondadevaheliste küsimuste üle.

Nende projektide üksikasjalik kirjeldus on esitatud käesoleva otsuse lisas.

Artikkel 2

1. Käesoleva otsuse rakendamise eest vastutab liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja (edaspidi „kõrge esindaja“).

2. Artiklis 1 osutatud projektide tehniline rakendamine on tehtud ülesandeks ÜRO desarmeerimisbüroole (UNODA).

UNODA täidab oma ülesannet kõrge esindaja vastutusel. Selleks lepib kõrge esindaja UNODAga kokku vajalikus töökorras.

Artikkel 3

1. Lähtesumma artiklis 1 osutatud projektide rakendamiseks on 1 603 517,64 eurot.

2. Kulusid, mida rahastatakse lõikes 1 sätestatud lähtesummast, hallatakse vastavalt liidu eelarve suhtes kohaldatavatele menetlustele ja reeglitele.

3. Järelevalvet lõikes 2 osutatud kulude nõuetekohase haldamise üle teeb komisjon. Sel eesmärgil sõlmib komisjon UNODAga vajaliku lepingu. Kõnealuses lepingus sätestatakse, et UNODA tagab liidu rahalise toetuse nähtavuse vastavalt selle suurusele.

4. Komisjon püüab sõlmida lõikes 3 osutatud lepingu niipea kui võimalik pärast käesoleva otsuse jõustumist. Komisjon teavitab nõukogu kõigist lepingu sõlmimise käigus esile kerkivatest probleemidest ning teatab nõukogule kõnealuse lepingu sõlmimise kuupäeva.

Artikkel 4

1. Kõrge esindaja annab nõukogule käesoleva otsuse rakendamise kohta aru, lähtudes UNODA koostatavatest korrapärastest kvartaliaruannetest. Nimetatud aruannete põhjal viib nõukogu läbi hindamise.

2. Komisjon annab nõukogule aru artiklis 1 osutatud projektide finantsaspektide kohta.

Artikkel 5

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Käesolev otsus kaotab kehtivuse 24 kuu möödumisel artikli 3 lõikes 3 osutatud lepingu sõlmimise kuupäevast. Kui kuue kuu jooksul alates käesoleva otsuse jõustumise kuupäevast ei ole sellist lepingut sõlmitud, kaotab käesolev otsus kehtivuse.

Brüssel, 21. september 2021

Nõukogu nimel
eesistuja
G. DOVŽAN

LISA

PROJEKTIDOKUMENT

Projekt, millega toetatakse ülemääraseid kahjustusi tekitavate või valimatu toimega tavarelvade kasutamise keelustamist ja piiramist käsitleva konventsiooni kohaldamist, rakendamist ja tugevdamist – HR(2021) 124

PÕHJENDUSED JA TAUST

1980. aasta ülemääraseid kahjustusi tekitavate või valimatu toimega tavarelvade kasutamise keelustamist ja piiramist käsitlev konventsioon (CCW), mida tuntakse üldisemalt „teatavate tavarelvade konventsiooni“ nime all, jõustus 2. detsembril 1983. Konventsiooni ja sellele lisatud protokollide hoidja on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretär.

CCW on rahvusvahelise humanitaarõiguse üks peamisi vahendeid, mis koosneb üldkonventsioonist, milles on sätestatud üldine kohaldamisala ja tegevuseeskirjad, ning viiest lisatud protokollist, millest igaüks keelab teatavat liiki relvad või reguleerib nende kasutamist. Iga protokoll on ka eraldiseisev õigusakt, millel on oma liikmesus ja teatavatel juhtudel rakendusmehhanism.

Konventsioon on osutunud paindlikuks mehhanismiks, millega saab lahendada mitmesuguseid sõjapidamise vahendite ja meetoditega seoses esilekerkivaid probleeme, aidates seega kaasa rahvusvahelise humanitaarõiguse kodifitseerimisele ja järkjärgulisele arendamisele. Eelkõige võimaldas selline paindlikkus konventsioonil lisada esialgsele 1980. aastal vastu võetud kolmele protokollile uued protokollid – 1996. aastal IV protokolli pimestavate laserrelvade kohta ja 2003. aastal plahvatusohtlikke sõjajäänuseid käsitleva V protokolli. Lisaks laiendati 2001. aastal konventsiooni ja selle protokollide kohaldamisala, et see hõlmaks riigisiseseid relvakonflikte. Samuti on mitmeid küsimusi, mida protokollides ei käsitleta, arutatud valitsusekspertide rühmas, viimati kujunemisjärgus tehnoloogiaid autonoomsete surmavate relvasüsteemide valdkonnas.

1. PROJEKTID

1.1. Projekt 1. Kuuenda läbivaatamiskonverentsi ettevalmistamine ja järelmeetmed

1.1.1. Projekti eesmärk

CCW kuues läbivaatamiskonverents, mis peaks toimuma 2021. aasta detsembris, annab kõrgetele konventsiooniosalistele võimaluse vaadata põhjalikult läbi konventsiooni ja selle protokollide toimimine ja staatus ning hinnata hiljutiste otsuste rakendamisel tehtud edusamme. Samuti peaksid kõrged konventsiooniosalised määrama kindlaks konventsiooni prioriteedid järgmiseks paariks aastaks ning strateegiad ja mehhanismid nende prioriteetide elluviimiseks. Paljud peavad 2021. aastat oluliseks hetkeks, et määrata kindlaks CCWga seotud edasised sammud.

Ettevalmistuskomitee koosolekule ja konverentsile endale eraldatud piiratud arv päevi, mitmesugused konventsiooniga seotud küsimused, mida konverents võiks käsitleda, ning asjaolu, et COVID-19 pandeemia mõjutas võimalust jätkata tavapärase konsultatsiooniprotsessiga sellise olulise vahe-eesmärgi ettevalmistamisel nagu läbivaatamiskonverents, toovad kõik esile vajaduse toetada konverentsi sisulist ettevalmistavat tööd, mis täiendab ametlikku protsessi. Lisaks muudavad CCW rakendamise tagamisega seotud erinevad sektorid (militaar-, humanitaar-, diplomaatiline, teadussektor) enne konverentsi paljude sidusrühmadega peetavad dialoogid, mis hõlmavad riikliku ja piirkondliku tasandi eksperditeadmisi, sisuka läbivaatamiskonverentsi jaoks mitte ainult soovitavaks, vaid ka vajalikuks.

Selleks et säilitada hoog kuuenda läbivaatamiskonverentsi sisuliseks ettevalmistamiseks, on selle projekti eesmärk tihedas koostöös CCW ametikandjatega Genfis teha kokkuvõte viimastel aastatel tehtud tööst, sealhulgas hinnata tehtud edusamme ja lahendamata küsimusi. Sellesuunalised meetmed toetaksid kõrgeid konventsiooniosalisi, et: i) saada ajakohast teavet konventsiooni ja iga selle protokolli seisukohast oluliste arengute kohta, ii) teha kindlaks CCW rakendamisel esinevad lüngad ja probleemid ning nende lahendamise viisid, iii) määrata õigeaegselt kindlaks võimalikud teemad, mida võiks läbivaatamiskonverentsil käsitleda, ning iv) töötada välja asjaomased riiklikud ja piirkondlikud seisukohad ning võimalikud ettepanekud, mida konverentsil arutada. Eesmärk on maksimeerida võimalus pidada kuuendal läbivaatamiskonverentsil teadlikumaid ja põhjalikumaid arutelusid ning seega saavutada sisulisi tulemusi.

Lisaks annab läbivaatamiskonverents võimaluse hinnata ja edasi arendada CCW rakendamiseks olemasolevaid vahendeid, teabeallikaid ja mehhanisme, nagu riiklikud aastaaruanded kogu konventsiooni, muudetud II protokolli ja V protokolli kohta. Tunnistades nende aruannete väärtust teabe andmisel riigi tasandi poliitika ja meetmete kohta ning rahvusvahelise koostöö ja abi väärtust, tehti 2016. aastal peetud viiendal läbivaatamiskonverentsil kõrgete konventsiooniosaliste aastakoosolekute eesistujatele ülesandeks julgustada aruandlusmäära suurendamist. Need määrad jäävad siiski tavaliselt alla 60 %, samas kui aruannete süstemaatiline ja kvalitatiivne analüüs on jätkuvalt silmapaistev. Teine näide on strateegia rahvusvahelise tehnilise abi edendamiseks ja riikide suutlikkuse suurendamiseks, et võidelda isetehtud lõhkeseadeldiste ohuga. See hõlmab 2015. aasta vabatahtlikku küsimustikku, mille läbivaadatud versioon esitatakse 2021. aastal, ja 2016. aasta deklaratsiooni isetehtud lõhkeseadeldiste kohta, milles keskendutakse ennetamisele, teabevahetusele, ohtude leevendamisele ja riskiharidusele.

Läbivaatamiskonverentsi järel toimuvad tihedas koostöös CCW ametikandjatega arutelud, et töötada välja strateegiad ja järelmeetmed konverentsil vastu võetud otsuste rakendamiseks. Selliste arutelude eesmärk on toetada kõrgeid konventsiooniosalisi, et teha kindlaks praktilised viisid riiklike ja piirkondlike rakendusalaste jõupingutuste jälgimiseks viieaastaseks perioodiks kuni seitsmenda läbivaatamiskonverentsini.

1.1.2. Projekti oodatavad tulemused

a) paljude sidusrühmadega peetavad dialoogid, et jagada erinevaid seisukohti seoses CCW järgimisega;

b) kõrgete konventsiooniosaliste ühine arusaam prioriteetsetest valdkondadest läbivaatamiskonverentsi ettevalmistamisel;

c) riikide ekspertide suurem teadlikkus CCWst ja nendepoolne suurem panus;

d) CCW volitatud esindajate põhjalikum arusaamine rakendamisega seotud probleemidest riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning selliste probleemide käsitlemise viisidest;

e) kõrgete konventsiooniosaliste võimalused töötada välja ja täpsustada kuuendal läbivaatamiskonverentsil esitatavaid ettepanekuid;

f) ametikandjate toetamine kuuenda läbivaatamiskonverentsi sisulisel ettevalmistamisel ja konverentsi otsuste rakendamisel.

1.1.3. Projekti kirjeldus

Enne ja pärast kuuendat läbivaatamiskonverentsi peetakse kuni neli temaatilist koosolekut järgmistel teemadel:

i) pärast 2016. aastal toimunud viimast läbivaatamiskonverentsi arutatud küsimused, mis vajavad täiendavat analüüsi;

ii) hiljutised olulised arengud seoses CCW peamiste artiklite ja viie protokolliga;

iii) võimalused abistada ametikandjaid kuuendal läbivaatamiskonverentsil tehtud otsuste rakendamisel.

Iga koosoleku fookuse kindlaksmääramiseks peetakse eelnevalt nõu CCW ametikandjate ja kõrgete konventsiooniosalistega. Koosolekute eesmärk on hõlbustada dialoogi kõrgete konventsiooniosaliste vahel. Koosolekud hõlmavad ekspertide ettekandeid ja annavad eri sektorite, sealhulgas valitsuse, kodanikuühiskonna ja akadeemilise ringkonna esindajatele võimaluse vahetada arvamusi. Eelkõige aitavad teist teemaderingi käsitlevad koosolekud kõrgetel konventsiooniosalistel valmistuda läbivaatamiskonverentsil konventsiooni iga artikli ja protokolli läbivaatamiseks. Täpsemalt antakse kõrgetele konventsiooniosalistele elemendid, et teha kindlaks, kas mõni konventsiooni artikkel või selle protokollid saaksid kasu põhjalikumast läbivaatamisest, järelmeetmetest või muutmisest, võttes arvesse praegusi suundumusi ja probleeme. Pärast iga koosolekut koostatakse arutelude kokkuvõte.

Kui läbivaatamiskonverentsile eelnev aeg seda võimaldab, korraldatakse piirkondlikud või allpiirkondlikud seminarid, et riiklikud spetsialistid saaksid väiksemates rühmades osaleda temaatiliste koosolekute jätkuaruteludes. Sihtrühm on kõrgete konventsiooniosaliste diplomaadid, kaitsesektori esindajad ja riiklikud miinivastase tegevuse asutused. Osalema kutsutakse ka piirkondlikud organisatsioonid ja konventsioonile allakirjutanud riigid. Kaalutakse ka konkreetset nendele kõrgetele konventsiooniosalistele suunatud teavitustegevust, kes ei ole osalenud CCW hiljutistes protsessides, et maksimeerida eri seisukohtade kaasamine ja saada parem ülevaade nende riikide ees seisvatest probleemidest. Seminaride eesmärk on edendada ühiseid arusaamu põhiküsimustes ning jagada teavet CCW rakendamiseks tehtavate riiklike ja piirkondlike jõupingutuste kohta, mis võib aidata kontseptualiseerida ettepanekuid, et neid läbivaatamiskonverentsil arutada. ([1])

Lisaks võiksid seminarid aidata kõrgetel konventsiooniosalistel hinnata CCW rakendamise olemasolevate vahendite või suuniste tõhusust ning määrata kindlaks, kas on vaja uusi vahendeid, et veelgi rohkem toetada sellega seoses riiklikke jõupingutus, sealhulgas aktiivsemat teabevahetust riikide vahel. Näiteks võib seminaridel käsitleda CCW järgimist käsitlevate riiklike aastaaruannete, muudetud II protokolli ja V protokolli ühiseid jooni ja suundumusi ning viise, kuidas aidata kokku viia tehnilist abi vajavaid ja seda osutuda soovivaid riike. Lisaks võiks seminaridel vaadata CCW raames läbi isetehtud lõhkeseadeldistega võitlemise strateegia tõhususe ja võimalikud lüngad, tuginedes probleemide kindlakstegemisele riiklikes ja piirkondlikes õigusaktides, valmisolekule ja suutlikkusele tegeleda isetehtud lõhkeseadeldiste ohuga. Sellega seoses püütakse kõnealuse projektiga parandada riiklikes aruannetes esitatud standarditud teabe süstematiseerimist ja digiteerimist, mis võib suurendada teabe kättesaadavust ja läbipaistvust ning andmepõhist analüüsi ja otsuste tegemist.

1.2. Projekt 2. Ülemaailmse kohaldamise toetamine

1.2.1. Projekti eesmärk

CCW-l on 125 kõrget konventsiooniosalist ja neli riiki (Egiptus, Nigeeria, Sudaan ja Vietnam) on konventsiooni allkirjastanud, kuid ei ole seda ratifitseerinud. Vaatamata CCW kohandatavusele ja asjakohasusele seoses paljude pakiliste ülemaailmsete küsimustega, on teatavates piirkondades CCW kohaldamise määr alla 50 %, mis piirab selle normide järgimise geograafilist ulatust ning mõjutab peamistes aruteludes perspektiivide kaasavust ja mitmekesisust.

Kolmandal läbivaatamiskonverentsil vastu võetud tegevuskava CCW ülemaailmse kohaldamise edendamiseks toetati edukalt 23. juuli 2007. aasta ELi ühismeetmega 2007/528/ÜVJP, mille tulemusel suurenes CCW kõrgete konventsiooniosaliste arv 100-lt 2006. aastal 110-le 2009. aastal. ([2]) 2016. aastal toimunud viiendal läbivaatamiskonverentsil tunnistasid CCW kõrged konventsiooniosalised, et ülemaailmne kohaldamine on konventsiooni edu jaoks otsustava tähtsusega, ning volitasid ametikandjaid kaaluma uue tegevuskava väljatöötamist (CCW/CONF.V/10). Projekti eesmärk on aidata riikidel, kes ei ole konventsiooniosalised, põhjalikumalt mõista konventsiooni eesmärke ja toimimist ning sellega ühinemisest saadavat kasu ning julgustada neid CCW koosolekutel ja asjaomastes tegevustes rohkem osalema. Selle eesmärk on analüüsida konventsiooni ülemaailmse kohaldamise edendamisega seotud väljakutseid ning abistada

([1]) Kui tingimused ei võimalda korraldada piirkondlikke või allpiirkondlikke seminare enne läbivaatamiskonverentsi, käsitatakse neid konverentsijärgse tegevusena, et jälgida konverentsi otsuste rakendamist. Piirkondlike arutelude järeldusi ja ettepanekuid jagatakse Genfis asuvate delegaatidega, et aidata neil välja töötada sellekohane kava.

([2]) Neli riiki Aafrikast, kaks Lähis-Idast ja Vahemere piirkonnast, üks Kesk-Aasiast, üks Ladina-Ameerikast ja Kariibi mere piirkonnast ning kaks Euroopast.

ametikandjaid ja riike teavitustegevuse kooskõlastatud, püsival ja innovatiivsel elluviimisel. Lisaks kavatsetakse projektiga laiendada ja säilitada riikliku tasandi ekspertide ja spetsialistide võrgustikku, kes jätkavad CCW kogukonnaga koostööd ka pärast projektitsüklit. See võimaldaks neil suurendada piirkondlikel ja riigisisestel foorumitel teadlikkust ja arusaamist CCWst, sealhulgas kasutada ära konventsioonivälistе riikide võimalusi konventsiooniga ühineda. Selline võrgustik omakorda laiendab kõnelejate ringi, et võtta osa CCW ekspertide kohtumistest.

Arvestades, et nõude tõttu, mille kohaselt peavad riigid konventsiooniga ühinemisel nõustuma vähemalt kahe protokolliga, on iga protokolli liikmesus erinev, toetab see projekt ka konventsiooni protokollide ülemaailmset kohaldamist. ([3])

1.2.2. Projekti oodatavad tulemused

a) toetatakse ametikandjate ja kõrgete konventsiooniosaliste koordineeritud strateegilise lähenemisviisi kehtestamist ülemaailmse kohaldamise suhtes;

b) asjaomaste riiklike ametiasutuste ja ekspertide põhjalikum arusaamine CCWst;

c) ekspertide ja spetsialistide võrgustiku loomine pidevaks osalemiseks CCW ülemaailmse kohaldamise ja rakendamise alaste jõupingutuste raamistikus riiklikul või piirkondlikul tasandil;

d) suureneb nende konventsioonivälistе riikide arv, kes on kohustunud ühinema CCWga ja osalema CCWga seotud tegevustes;

e) CCW ja selle protokollide geograafiliselt tasakaalustatum järgimine;

f) selliste elementide väljatöötamine, mida ametikandjad peaksid kaaluma, et töötada välja võimalik ajakohastatud tegevuskava ülemaailmse kohaldamise kohta.

1.2.3. Projekti kirjeldus

Korraldatakse kuni kuus allpiirkondlikku ülemaailmse kohaldamise seminari. Vastavalt viimasele ülemaailmse kohaldamise tegevuskavale ([4]) on prioriteediks konventsiooniga mitteühinenud riigid, keda mõjutavad miinid ja plahvatusohtlikud sõjajäänused, ning piirkonnad, kus konventsiooniga ühinemise tase on madal, nagu on soovitatud allpool:

Piirkond	**Sihtallpiirkonnad**
Aafrika	Kõik
Aasia ja Vaikse ookeani piirkond	Kagu-Aasia Vaikse ookeani piirkond
Ida-Euroopa	Kaukasus
Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkond	Kariibi mere piirkond

Seminaride kestust ja sisu kohandatakse vastavalt allpiirkondlikele kontekstidele, prioriteetidele ja suutlikkusele, sealhulgas CCW kohaldamisalasse kuuluvate eri liiki relvade mõjule. Projekti rakendatakse tihedas koostöös ÜRO desarmeerimisküsimuste büroo (UNODA) kolme piirkondliku keskusega Aafrikas, Aasias ja Vaikse ookeani piirkonnas ning Ladina-Ameerikas ja Kariibi mere piirkonnas.

Võttes arvesse sõjaliste eksperditeadmiste ja humanitaartegevuse olulisust konventsiooni rakendamisel, kutsutakse lisaks diplomaatilise poliitika ekspertidele osalema ka kaitsesektori ning demineerimise ja lõhkeainete vastase võitlusega tegelevate riiklike asutuste esindajad. Seminaridele kutsutakse osalema ka CCW kõrgeid konventsiooniosalisi vastavast piirkonnast, et võimaldada vastastikust teabevahetust, ning piirkondlike organisatsioonide esindajaid. Võimaluse korral kutsutakse osalema CCW ametikandjad ja konventsiooniga mitteühinenud riikide Genfis asuvad delegaadid.

([3]) I protokoll avastamatute kildude kohta (118 kõrget konventsiooniosalist), muudetud II protokoll miinide, püünismiinide ja teiste seadeldiste kasutamise keelustamise või piiramise kohta, muudetud 3. mail 1996 (106 kõrget konventsiooniosalist), III protokoll süüterelvade kasutamise keelustamise ja piiramise kohta (115 kõrget konventsiooniosalist), IV protokoll pimestavate laserrelvade kasutamise kohta (109 kõrget konventsiooniosalist) ja V protokoll plahvatusohtlike sõjajäänuste kohta (96 kõrget konventsiooniosalist). 1980. aastal vastu võetud esialgne II protokoll on endiselt jõus ka 95 kõrge konventsiooniosalisega, kellest mõned ei ole selle muudetud versiooniga ühinenud.

([4]) Konventsiooni ja sellele lisatud protokollide ülemaailmse kohaldamise kiirendatud tegevuskava (CCW/CONF.IV/4/Add.1).

Konventsiooniga mitteühinenud riikidele, kes näitavad allpiirkondlike seminaride käigus üles huvi CCWga ühinemiseks, võib korraldada riigipõhise dialoogi suurema sidusrühmade rühma osalusel. Lisaks võetakse projekti lõpus uuesti ühendust kõigi seminaridel osalejatega, et saada tagasisidet ja vaadata läbi tehtud edusammud.

Samuti korraldatakse väikeses rühmas arutelusid konkreetse protokolli kõrgete konventsiooniosaliste ja nende vahel, kes on konventsiooniosalised, kuid ei ole asjaomase protokolliga ühinenud, et esimesed saaksid vastata viimaste muredele ja küsimustele siseriikliku rakendamise ja järgimise kohta. Eesmärk on edendada mitte ainult CCW kui terviku, vaid ka protokollide ülemaailmset kohaldamist.

Koostatakse või töötatakse välja mitmeid CCWd käsitlevaid õppe- ja teavitusmaterjale, mis tehakse kättesaadavaks UNODA veebisaidi projektilehel. Käesolev projekt tugineb ülemaailmse kohaldamise meetmete edule ja kogemustele, mida on saadud CCWd toetava Euroopa Liidu Nõukogu 2007. aasta ühismeetme (2007/528/ÜVJP) raames, ning sarnastele jõupingutustele, mida on tehtud teiste Genfis asuvate desarmeerimiskonventsioonide raames.

1.3. Projekt 3. Arutelude hõlbustamine CCWga seotud alauuritud, esilekerkivate ja valdkondadevaheliste küsimuste üle

1.3.1. Projekti eesmärk

Selle projekti eesmärk on tuvastada ja arutada tihedas koostöös CCW ametikandjatega konventsiooniga seotud alauuritud, esilekerkivaid ja valdkondadevahelisi küsimusi, et täiendada ametlikku protsessi. Tegevusega luuakse CCW kõrgetele konventsiooniosalistele Genfis asuv mitteametlik foorum, kus käsitleda neid küsimusi mitut sidusrühmi hõlmava teabevahetuse kaudu, et paremini mõista eri küsimuste vahelisi seoseid ja tagada jõupingutuste vastastikune täiendavus nii sektorite sees kui ka nende vahel.

1.3.2. Projekti oodatavad tulemused:

a. laiaulatuslikud ja piirkondadevahelised mitut sidusrühma hõlmavad dialoogid, et jälgida küsimusi, mida CCW kohtumistel ja muudel foorumitel vähe uuritakse;

b. tulemusi ja saavutusi käsitlevate dokumentide väljatöötamine, milles esitatakse tõstatatud ja arutatud küsimused ning vajaduse korral eesmärgid ja soovitused edasisteks meetmeteks, et anda sisuline panus CCW koosolekutele, eelkõige ekspertide kohtumistele;

c. ekspertide, spetsialistide, rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsioonide, akadeemilise ringkonna, kodanikuühiskonna, tööstuse ja noorte võrgustiku loomine, et osaleda CCW aruteludes;

d. CCWga seotud ja selle puhul asjakohaste algatuste, ürituste ja analüüsitulemuste levitamine võrgustikus ja laiemale üldsusele;

e. CCW koosolekutel ja seonduvatel aruteludel osalevate ekspertide seas suurema soolise mitmekesisuse edendamine.

1.3.3. Projekti kirjeldus

Mitmeid tegevusi on juba võimalik kindlaks määrata, samas kui teised tekivad kuuenda läbivaatamiskonverentsi otsuste tulemusena, kui projekt on käimas. Sellest tulenevalt tehakse projekti raames kindlaks küsimused, mida on praegu veel vähe uuritud, kuid mis väärivad täiendavat analüüsi ja arutelu. Selle protsessi alusel korraldatakse mitmeid akadeemilise ringkonna ja tööstuse juhitud hübriidseid ümarlaudu ja seminare/veebiseminare ekspertide ja spetsialistide aruteludeks, et neid küsimusi täiendavalt esile tõsta ja uurida. Temaatilised ettepanekud hõlmavad muu hulgas konventsiooni arengut, uuenduslikke lähenemisviise konventsiooni ja selle protokollide otstarbe ja eesmärkide täitmiseks ning naiste sisulist osalemist desarmeerimise, poliitika ja programmitööga seotud otsuste tegemisel. Lisaks korraldatakse võimaluse korral Genfis CCW koosolekute raames nende teemadega seotud kõrvalüritusi.

Samuti kaardistatakse valitsuste, rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsioonide, akadeemilise ringkonna, kodanikuühiskonna, noorterühmade ja tööstuse peamised osalejad ning nende olemasolevad ja kavandatavad algatused, mis võivad rikastada CCWga seotud arutelusid, et aidata kaasa edasistele rakendamisalastele jõupingutustele. Sellele tuginedes kogutakse ja levitatakse teavet peamiste osalejate korraldatavate tulevaste ürituste ja algatuste kohta, samuti CCWga seotud uuringute ja teadustöö tulemuste ja järelduste kohta.

Projekti kõikide tegevuste tulemused ja saavutused koondatakse võimaluse korral kokku ja vajadusel tõlgitakse ning need tehakse muu hulgas üldsusele kättesaadavaks, et kaasata uusi sidusrühmi geograafiliselt ja keeleliselt kaasaval viisil. Lisaks töötatakse võimaluse ja vajaduse korral välja järelmeetmed, mille käigus konsulteeritakse peamiste sidusrühmadega, nagu praegused ja varasemad CCW ametikandjad.

2. METOODIKA

Projekti tegevused viiakse läbi peamiselt internetis ning materjalid töötatakse välja ja neid levitatakse digitaalselt. Märkimisväärsed erandid on tegevused, mille puhul füüsiline kohalolek on võimalik ja mida ei saa asendada kaugmeetodiga või mille puhul oleks füüsiline kohalviibimine kulutõhusam kui virtuaalne osalemine. Lisaks koostatakse temaatiliste koosolekute ja ekspertide arutelude kokkuvõtted, mis tehakse CCW kõrgetele konventsiooniosalistele ja teistele huvitatud osalejatele kättesaadavaks projekti veebisaidil.

3. ARUANDLUS JA HINDAMINE

UNODA esitab kõrgele esindajale ja komisjonile lõpliku finants- ja kirjeldava aruande, mis sisaldab muu hulgas saadud kogemusi, ning iga kuue kuu järel lühiaruande edusammude kohta.

4. KESTUS

Projekti rakendamise kestuseks on kavandatud 24 kuud.

5. ELi NÄHTAVUS

Võetakse kõik asjakohased meetmed, et teha teatavaks asjaolu, et tegevust on rahastanud Euroopa Liit. Sellised meetmed viiakse ellu vastavalt liidu välistegevuse alase teabe edastamise ja nähtavuse käsiraamatule, mille on koostanud ja avaldanud Euroopa Komisjon. Liidu panuse nähtavus tagatakse sobivate märgistuste ja reklaami kaudu, toonitades liidu rolli, tagades liidu tegevuse läbipaistvuse ja suurendades teadlikkust käesoleva otsuse vastuvõtmise põhjustest, samuti teadlikkust liidu toetusest käesolevale otsusele ning selle toetuse tulemustest. Projektide käigus koostatavas materjalis esitatakse liidu lippu silmapaistval viisil kooskõlas liidu suunistega lipu nõuetekohase kasutamise ja kujutamise kohta.

6. RAKENDUSÜKSUS

Käesoleva projekti rakendamine tehakse ülesandeks UNODA-le kooskõlas toetuslepinguga, mis sõlmitakse Euroopa Komisjoni ja UNODA vahel.

Projekti rakendatakse tihedas koostöös ja koordineerides UNODA kolme piirkondliku keskusega Aafrikas, Aasias ja Vaikse ookeani piirkonnas ning Ladina-Ameerikas ja Kariibi mere piirkonnas. Aktiivselt otsitakse võimalusi ühis- või järelmeetmeteks partneritega (nagu ÜRO Desarmeerimisuuringute Instituut (UNIDIR), Rahvusvaheline Punase Risti Komitee (RPRK) ja ÜRO miinivastase tegevuse büroo (UNMAS)) ja vajaduse korral muude organisatsioonidega, et vältida dubleerimist, mitmekordistada iga jõupingutuse mõju ja maksimeerida tulemuste levitamist.